

עודד לרר:

.. אל תקרא לי קבלן!
קבלן!

ספירית פרידמן:

.. לא נעים לי לקחת כסף מ.. אל-על"

איציק לאור:

.. להציל את אוניברסיטת בירזית בפאריס!"

בגלריות "תירוש" ברחוב גורדון בתל-אביב מת- קיימת תערוכתו של המלחין עודד לרר. מיקי תירוש, בעל הגלריות, טילפן אלי ואמר שיש לו סיפור משגע על בחור שהיה קבלן שיפוצים, הפך למלחין, וכעת הוא צייר. הוא מצליח עד כדי כך, שהתערוכה שלו מתקיימת בשתי גלריות ולא באחת.

שמחתי מאוד לפגוש את עודד לרר — לא בכל יום מוזמן קבלן שיפוצים שהפך למלחין, שהלחין שיר יפהפה כמו "סליחות" (למילים של לאה גולדברג ובביצועה של יהודית רביץ).

שוחחתי עם לרר. קפצתי על עניין הקבלן, אך לרר התנער מכל וכל מתואר זה ואמר לי:

אל תקרא לי קבלן, אני סולד מהמילה הזאת. **קבלן-שיפוצים?**

גם לא קבלן שיפוצים. זה גרוע בעיני באותה מידה. **האם אתה מתכוון בעבודתך?**

כל העניין הזה של הקבלן היה פרק ארעי בחיי. משהו זמני לגמרי. אני לא הייתי ממש קבלן-שיפוצים. יותר נוח לי שתכתבי שעסקתי בשיחזור. שיחזור זו המילה. שיחזורתי בתים ביפו העתיקה, אך זו הייתה תקופה מאוד קצרה בחיי. אחר-כך עברתי למושב מגשי-מים והתחלתי להלחין. אני אמן. אני מצייר, אני מלחין. אני לא קבלן.

כרגע מתקיימות התערוכות שלי בגלריות תירוש. הצגתי גם בקנדה. הלחנתי ליוהר כהן, ואני מלחין כעת לעצמי. לא רק מלחין, גם שר. יום אחד החלטתי שאם כבר לכתוב, אז למה לא לבצע בעצמי את השירים? וימנתי תזמורת די גדולה. הלחנתי שני שירים. נכנסתי לאולפן והקלטתי אותם. מי ששומע אומר שיש לי עתיד בטוח הזה.

אז איך אתה מגדיר כעת את עצמך: צייר? מלחין? זמר?
אלה הם בדיק שלושת העיסוקים שלי. ותעשי לי טובה, תשכחי מהקבלן.

בימים האחרונים מציפה את העיתונים מודעת פירסום נקנית של חברת "אל-על". המודעה מציגה את ספירית פרידמן כשגירת-הכבוד של "אל-על". ספירית פרידמן אינה אלא הדוגמנית ספי זבני — ספי כקיצור לספירית, ופרידמן כשם מישפחתו של בעלה. בתלוש-המשכורת שלה בחברת "אל-על" היא ידועה כספירית פרידמן.

ספי, למה דווקא את?
אני באמת לא יודעת. אולי משום שאני דוגמנית. יום אחד צילצל אלי צלם-האופנה בן לם ואמר לי שאל-על רוצה אותי לפירסומה. אמרתי: למה לא? בכיף!

כמה כסף קיבנת?
מה פיתאום כסף? לא נעים לי לקחת כסף מאל-על.

מדוע? המצב בחברה כל כך גרוע?
לא. מה איתך! שאני אקח כסף מאל-על. זה כמו לקחת כבר שמונה שנים. עשיתי את זה לא בשביל כסף.

בשביל הכבוד?
לא. בכלל לא חשבתי על כבוד. חשבתי על זה שאל-על היא הבית שלי, ושאני צריכה לעשות את זה. אם זה יביא אפילו נוסע אחד, או חשוב שאעשה את זה. לא איכפת לי מה אומרים על אל-על. אני עובדת בחברה כבר שמונה שנים. אני אוהבת את העבודה שלי, וטוב לי באל-על.

הנשעים אוהבים אותך?
לפעמים הם מזהים אותי מתמונות הפירסומה בעיתון. גם. כעת, אחרי הפירסום הזה לאל-על, בטח יזהו יותר, וזה לא יהיה קל.

ושאלה קדאסית: עד מתי תפוס?
וזהי שאלה שלא עוברת לי אפילו במחשבה. מה זה עד מתי אטוס? איך בכלל אפשר לחשוב על אפשרות שאפסיק לטוס! העבודה הזאת אינה סתם עבודה. זוהי עבודה שנכנסת לדם.

מי היה מאמין עליו, על המרצה איש-השמאל והמפגין הידוע, איציק לאור, שהוא מסוגל להוציא ספר שירים ליריים. נראה שגם אקדמאים יכולים להיות משוררים בנשמתם. בדיק בערב צאתו למסיבת-עיתונאים למען אוניברסיטת בירזית, שהתקיימה בפא-ריס, ראה אור הספר ששמו "נסיעה". הספר עוסק רובו ככולו בהפגנת גברותו של המשורר וביחסים שבינו ובינה.

בספר שיר אחד, המוקדש לברכה וזאהי, "השיר על לינה חסן נבולסי בת שבע-עשרה משכם / שנסה מפני החייל המזויין כמפני הדב / הספיקה לטפס במדרגות עד לקומה השלישית / נורתה בכדור אחד ישר בראש ונפלה מתה על המדרגות. / את השיר הזה אין טעם לכתוב / מה שצריכים הילדים מהכיתה של לינה איננו שיר."

אתה עומד לצאת לפאריס למסיבת-עיתונאים למען אוניברסיטת בירזית. מי מממן את הנסיעה?

הוועד הבין-אוניברסיטאי למען אוניברסיטת בירזית. זהו ועד המורכב ממרצים צרפתיים. הם הזמינו מרצה מטעם בירזית ונציג מטעם ועד-המרצים הישראלי למען האוניברסיטה. אני נבחרתי לשמש כנציג.

אני יכול לספר לך שאני נוסע בכרטיס הכי זול, בטיסת צ'ארטר. בשבוע הבא אהיה בחזרה בתל-אביב.

אתה עומד לייצג את הצד הישראלי. יש להניח שתהיה כהתייפופולרי. איך תתמודד עם זה?

יש לי דיעות פוליטיות מגובשות מאוד. ואני לא משנה אותן לפי הכיוון שבו נושבת הרוח. אני בא לשם כנציג הישראלי היפה — זה שאיכפת לו, שכוואב את כאב האוניברסיטה, ויש לי מה להגיד. דבר אחד ברור לי: אם הצרפתים לא ייחלצו למען האוניברסיטה ערב ביקור מיטראן בישראל, יחסלו את האוניברסיטה הזאת.

מי רוצה לדעתך בחיסול האוניברסיטה?
מילסון. אלא מי? הוא רוצה בחיסול האוניברסיטה. אז אין אוניברסיטה. תפס לו טרמפ על איוה המישה סטודנטים שהתנפלו על יהודי — חמישה סטודנטים בסך הכל. מילסון רוצה לחסל את ראשי-העיריות, או לא שומעים יותר את ראשי-העיריות באמצע-התיקשורת. מילסון רוצה לחסל את העיתונות בנדה. אז כל ראשי-העיתונאים מרותקים לבתיהם.

מילסון הוא כיום האיש המסוכן ביותר לדמוקרטיה בישראל, ואם אייפשר לעשות שום דבר נגדו מבית, אז כדאי להפעיל לחץ מבחוץ.